ମୋଡ଼ ବଦଳାଇବାର ବେଳ

୧୩/୦୪/୨୦୦୭

ଆମ ଘରର ହାଲଚାଲ

ସୌମ୍ୟରଂଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ କଂଗ୍ରେସର ପରିବର୍ଦ୍ଧିତ କାର୍ଯ୍ୟକାରିଣୀ ଆଜି ବସୁଛି। ଦିନଥିଲା କଂଗ୍ରେସ ଦଳର କାର୍ଯ୍ୟକାରିଣୀ ବୈଠକ ସବୁବର୍ଗ ଓ ସ୍ତରର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହତ୍ୱ ରଖୁଥିଲା। କାର୍ଯ୍ୟକାରିଣୀରେ ନେତାଙ୍କର ଉକ୍ତି ଏବଂ ବୈଠକର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦଳର ସାଧାରଣ କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଉଥିଲା। ଏବେ କିନ୍ତୁ ସେଭଳି କିଛି ଉତ୍ସାହ ବା ପ୍ରେରଣା ମିଳୁନାହିଁ। କାର୍ଯ୍ୟକାରିଣୀର ଏପରି ଗୋଟିଏ ବୈଠକ ବସିଥିଲା ବୋଲି ପରଦିନ ସକାଳେ ଖବରକାଗଜ ପଢ଼ିଲେ ଲୋକେ ଜାଣୁଛନ୍ତି। ବିଭିନ୍ନ ଦଳର ନେତାଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ଚାଲୁଥିବା ଖବରକାଗଜ ମାନେ ମଧ୍ୟ କଂଗ୍ରେସ ଦଳକୁ ସେତିକି ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବାକଥା ଦେଉନାହାନ୍ତି। ପ୍ରଦେଶ କଂଗ୍ରେସ ସ୍ତରର ନେତୃମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ତୃଣମୂଳ ସ୍ତରର କର୍ମୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେଉଁ ବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚିବା କଥା ତାହା ପହଞ୍ଚୁ ନାହିଁ। କଂଗ୍ରେସ ପରମ୍ପରାରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରିଣୀର ନିଷ୍ପତ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର ଶିରୋଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲା। ନେତାମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କଥା ସାରା ଦେଶକୁ ଚଳଚଞ୍ଚଳ କରିଦେଉଥିଲା। କଂଗ୍ରେସ ଦଳର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଓ କୌଶଳ ସବୁକୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ବ୍ରିଟିଶ ଶାସକମାନେ ଉତ୍ସୁକତାର ସହ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହୁଥିଲେ। ତେବେ ଆଜି ସେ ଅବସ୍ଥା ନାହିଁ। ସ୍ୱାଧୀନତା ପରେ ଦୀର୍ଘଦିନ କ୍ଷମତାରେ ରହିବା ପରେ କଂଗ୍ରେସ ଦଳର ନେତା ଓ କର୍ମୀମାନଙ୍କର ଭାଷଣ ଓ ଆଚରଣରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଦେଇଛି। ରାଜ୍ୟରେ କଂଗ୍ରେସ ମୁଖ୍ୟ ବିରୋଧୀ ଦଳ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଶାସକ ଦଳ ସେମାନଙ୍କୁ ସେପରି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉନାହିଁ। ଅବଶ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଥରେ ରାଜନୈତିକ ଗଣିତ ନିଜ ସପକ୍ଷରେ ଥିଲେ ଏଭଳି ଅବସ୍ଥା ହେବା ସ୍ୱାଭାବିକ। କିନ୍ତୁ କେବଳ ରାଜନୈତିକ ଗଣିତ ଉପରେ ଦୋଷ ଲଦିଦେଲେ ଚଳିବ ନାହିଁ। ମୁଖ୍ୟ ବିରୋଧୀ ଦଳ ହିସାବରେ ଆମର ଅନେକ କିଛି ଦୋଷ ତ୍ରୁଟି ରହିଯାଉଛି, ଯାହାଫଳରେ ଆମେ ଆମ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସମ୍ମାନ ହରାଉଛୁ।

ଓଡ଼ିଶା କଂଗ୍ରେସର ପ୍ରଧାନ ଦୁର୍ବଳତା ହେଲା ଏହାର ଗତ ୨୫ ବର୍ଷର ଅନୁଭବ। କିଛି ଦିନ ତଳେ ଜଣେ ବିଜେଡ଼ି ନେତା ଅନୁମାନ ଓ ଅନୁଭବର ରାଜନୀତି କଥା କହୁଥିଲେ। ବିଜେଡ଼ି ଶାସନ ଅନୁମାନରେ ଚାଲିଛି। ଅନୁଭବୀଙ୍କୁ ପଚରା ଯାଉନାହିଁ। ଆମ ବିଚାରରେ ଓଡ଼ିଶା କଂଗ୍ରେସରେ ଓଲଟା ହେଉଛି। ରାଜ୍ୟ ନେତୃମଣ୍ଡଳୀ ମାତ୍ରାଧିକ ଅନୁଭବ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଭବିଷ୍ୟତ ଅନୁମାନ କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି। ଆଜିର ବରିଷ୍ଠ ନେତୃମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ନିଜର ରାଜନୈତିକ ଜୀବନ ପ୍ରାୟ ୨୫ ବର୍ଷ ତଳେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ଇତିମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ୬ଟି ନିର୍ବାଚନ ଲଢ଼ିଛନ୍ତି। ସେଥିରୁ ୩ଟି ଜିତିଛନ୍ତି ଓ ୩ଟି ହାରିଛନ୍ତି। ଜିତିବା ଏବଂ ହାରିବାର କାରଣ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜଣା। ୧୯୮୦ ମସିହାରେ ମେଣ୍ଟ ଧର୍ମ ପାଳନ କରିବା ଅନୁଭବର ଅଭାବ ମିଳିତ ସରକାରର ଅପାରଗତାକୁ ପଦାରେ ପକାଇଲା ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ କଂଗ୍ରେସକୁ ସହଜ ବିଜୟ ଦେଲା। ୧୯୮୫ ମସିହାରେ ଶ୍ରୀମତୀ ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ହତ୍ୟାଜନିତ ଅନୁକମ୍ପା ପବନ କଂଗ୍ରେସକୁ ପୁଣି ଥରେ ବହୁ ଅଧିକ ଭୋଟ୍‌ରେ ଉଡ଼ାଇ ଆଣିଲା। ପୁଣି ୫ ବର୍ଷର ବ୍ୟବଧାନ ପରେ ୧୯୯୫ ମସିହାରେ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ଦୁର୍ନୀତି ଓ ଖିଆଲି ଶାସନର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଓ ଜାନକୀବାବୁଙ୍କ କଂଗ୍ରେସ ବିରୋଧୀ ଭୋଟ୍ ବିଭାଜନର କୌଶଳ ଯୋଗୁଁ କଂଗ୍ରେସ ପୁଣିଥରେ କ୍ଷମତାସୀନ ହେଲା। 'ଶାଶୁର ପାଳିଏ ତ ବୋହୂର ପାଳିଏ' ନ୍ୟାୟରେ ଅଧିକାଂଶ କଂଗ୍ରେସ ନେତା ୨୦୦୪ ନିର୍ବାଚନ ଜିତିବେ ବୋଲି ଭାବି ନେଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ କେତେକ ଅପରିଣାମଦର୍ଶୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ନିର୍ବାଚନ ପରିଚାଳନାଗତ ତ୍ରୁଟି ଯୋଗୁଁ କଂଗ୍ରେସ କ୍ଷମତାସୀନ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ। କଂଗ୍ରେସ ବିରୋଧୀ ଭୋଟ ବିଭାଜିତ ହେବା ବଦଳରେ ସଂଗଠିତ ହେଲା।

-ପୃଷ୍ଠା ୪

ଆସନ୍ତା ନିର୍ବାଚନରେ କିନ୍ତୁ କଂଗ୍ରେସର ବିଜୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ ବୋଲି ଅଧିକାଂଶ ନେତା ଧରି ନେଇଛନ୍ତି। ତେଣୁ ରାଜନୈତିକ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା ଶାସକ ଦଳ ସହିତ ନ ହୋଇ କଂଗ୍ରେସ ଭିତରେ ନେତୃମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରହୁଛି। ଦଳ ଭିତରେ ନିଜ ସ୍ଥିତି କିପରି ମଜବୁତ ହେବ ଏବଂ ଅନୁଗତମାନଙ୍କର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ କିପରି ବଢ଼ିବ ଏ ନେଇ କଂଗ୍ରେସ ନେତାମାନେ ସବୁବେଳେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିବା ପରି ମନେହୁଏ। ତେଣୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିବାର କଥା କଂଗ୍ରେସର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଅଧିକ ଆଲୋଚିତ ହେଉଛି। ଫଳରେ ସିଏ ହେଉନା କାହିଁକି କଂଗ୍ରେସର ନେତା ନିଜ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ନିନ୍ଦିତ ହେଉଛି। କଂଗ୍ରେସ ନେତାମାନଙ୍କର ଏ ପ୍ରକାର ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କଂଗ୍ରେସ କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ଭାଗ ଭାଗ କରିଦେଇଛି। କଂଗ୍ରେସ ବିରୋଧୀ ଦଳମାନେ ଏହାର ଫାଇଦା ନେଉଛନ୍ତି। ଏ ସଂପର୍କରେ ଯେତେ ଯିଏ ଯାହା କହିଲେ ମଧ୍ୟ ନେତୃମଣ୍ଡଳୀ ବୁଝିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହନ୍ତି। କାରଣ ତାଙ୍କର ଅନୁଭବ କହୁଛି ଏଥର ସେମାନେ ନିର୍ବାଚନ ନିଶ୍ଚୟ ଜିତିବେ। ଏଭଳି ମାନସିକତା ଦଳର ସାଂଗଠନିକ ଶକ୍ତିକୁ ଦୁର୍ବଳ କରୁଛି ଏବଂ ବିରୋଧୀ ଦଳ ଭାବରେ କଂଗ୍ରେସର ଭୂମିକାକୁ ସଂକୁଚିତ କରିଦେଇଛି।

ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବାକୁ ହେଲେ କଂଗ୍ରେସକୁ ମୋଡ଼ ବଦଳାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ। ନେତାମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତି ବଦଳରେ ଦଳକୁ ଅଧିକ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବାକୁ ହେବ। ଅନୁଭବୀ ନେତାମାନଙ୍କର ଇତିହାସରୁ ଅନେକ କିଛି ଶିଖିବାର ଅଛି। ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାରୁ ଫେରି ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ କଂଗ୍ରେସର ମୋଡ଼ ବଦଳାଇ ଦେଇଥିଲେ। ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଏକ ଭିନ୍ନ ରୂପ ନେଲା। ସ୍ୱାଧୀନତା ପରେ ଦୀର୍ଘଦିନ କ୍ଷମତାରେ ରହିବା ପରେ ଯେତେବେଳେ କଂଗ୍ରେସ ବିରୋଧୀ ମନୋଭାବ ଦାନା ବାନ୍ଧିବାକୁ ବସିଲା, ଶ୍ରୀମତୀ ଗାନ୍ଧୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଚକ୍ଷଣତାର ସହ କଂଗ୍ରେସର ମୋଡ଼ ବଦଳାଇ ଦେଲେ। ବ୍ୟାଙ୍କ ଜାତୀୟକରଣ, ଗରିବୀ ହଟାଓ ଓ ବଙ୍ଗଳାଦେଶର ମୁକ୍ତି ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ମୌଳିକ ପ୍ରସଙ୍ଗ କରି ଜନମାନସରେ ନୂଆ ପରିଆପ୍ତ ସୃଷ୍ଟି କଲେ। ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିରେ କଂଗ୍ରେସ ପୁଣି ଜନସମର୍ଥନ ହରାଇଲା। ମିଳିତ ସରକାର ମେଣ୍ଟ ଧର୍ମ ପାଳନ କରିପାରିଲା ନାହିଁ। ଶ୍ରୀମତୀ ଗାନ୍ଧୀ ପୁଣି ତାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱର ପରିଚୟ ଦେଲେ। ହାତୀ ଉପରେ ଚଢ଼ି ବେଲ୍‌ଚି ଗଲେ। ମିଳିତ ସରକାରର ବିଫଳତାର ସୁଯୋଗ ନେଇ 'A Government that works'ର ନୂଆ ସ୍ଲୋଗାନ ଦେଲେ। ପୁଣି କଂଗ୍ରେସର ମୋଡ଼ ବଦଳାଇଲେ। ଶ୍ରୀମତୀ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ପରେ ରାଜୀବ ଗାନ୍ଧୀ ମଧ୍ୟ କଂଗ୍ରେସର ମୋଡ଼ ବଦଳାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ। ବମ୍ବେ କଂଗ୍ରେସ ଅଧିବେଶନରେ ତାଙ୍କର ଭାଷଣ ଆମ ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦୁର୍ନୀତି ସମ୍ପର୍କରେ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ବକ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ମନେ କରାଯାଏ। କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଦେଉଥିବା ଟଙ୍କାଟିଏରୁ ମାତ୍ର ୧୫ ପଇସା ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ କାମରେ ଲାଗୁଛି। ବାକି ୮୫ ପଇସା ବାଟମାରଣା ହେଉଛି। ବିଜ୍ଞାନ ଓ କାରିଗରୀ କୌଶଳର ଉପଯୋଗରେ ଟେଲି ଯୋଗାଯୋଗର ସମ୍ପ୍ରସାରଣ କରି ସେ ଏକ ସ୍ୱଚ୍ଛ ନୂଆ ଭାରତର ପରିକଳ୍ପନା କରିଥିଲେ। ରାଜୀବଙ୍କ ହତ୍ୟା ପରେ ପୁଣି ଅନୁକମ୍ପା ପବନରେ କଂଗ୍ରେସ କ୍ଷମତାକୁ ଆସିଲା ସତ କିନ୍ତୁ ମୋଡ଼ ବଦଳାଇବା ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଲା ନାହିଁ। କ୍ଷମତା କିପରି ସୁରକ୍ଷିତ ହେବ, ସରକାର କିପରି ବଞ୍ଚିରହିବ ସେହି ଚିନ୍ତାରେ ସମସ୍ତେ ରହିଲେ। ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଲୋକାଭିମୁଖୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନେଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣରେ ସରକାର ମୌଳିକ ପ୍ରସଙ୍ଗଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଛି ବୋଲି ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି ହେଲା। ପୁଣି କଂଗ୍ରେସ ହାରିଲା। ବର୍ତ୍ତମାନର ରାଜନୈତିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ କଂଗ୍ରେସ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସମସ୍ୟା ହୋଇଛି ମେଣ୍ଟ ସହଯୋଗୀଙ୍କୁ ନେଇ ଚାଲିବା। ମେଣ୍ଟ ଧର୍ମ ପାଳନ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ ନ ଥିବା ହେତୁ ଏବେ ଅନେକ ସମସ୍ୟା ଉପୁଜୁଛି। ମୋଡ଼ ବଦଳାଇବା କଥା ପଡ଼ାଯାଉଛି କିଏ?

ଓଡ଼ିଶା କଂଗ୍ରେସକୁ ମଧ୍ୟ ଏ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଚାର କରାଯାଇପାରେ। ଶ୍ରୀମତୀ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ନୀରେ ଜାନକୀବାବୁଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଇନ୍ଦିରା କଂଗ୍ରେସ ୧୯୮୦ ମସିହାରେ କ୍ଷମତାକୁ ଆସିଲା। ଦରିଦ୍ର ଓ ଅନୁନ୍ନତ ଓଡ଼ିଶାରେ ଜାନକୀବାବୁ ପ୍ରଥମେ ମୋଡ଼ ବଦଳାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କାର ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗରେ ହଜାରେ ଦିନରେ ହଜାରେ ଶିଳ୍ପର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖାଇଲେ। ସେଇଦିନ ଠାରୁ ଓଡ଼ିଶାର ଶିଳ୍ପ ବିକାଶ ଏକ ମୌଳିକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ହୋଇରହିଛି। ବିଜୁବାବୁ ମଧ୍ୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଇସ୍ପାତ କାରଖାନା ତାଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନ ବୋଲି ଆମକୁ ଆଙ୍ଗୁଳି ଦେଖାଇ କହୁଥିଲେ। ଏବେବି କିଛି କାନ୍ଥ ବାଡ଼ ଏହାର ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି। ତାପରେ ଜାନକୀବାବୁ ତାଙ୍କର ତୃତୀୟ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରିତ୍ୱ ସମୟରେ ବିଜୁବାବୁଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଇସ୍ପାତ କାରଖାନାକୁ ପରିହାସ କଲାପରି ପାଞ୍ଚ ପାଞ୍ଚଟି ଇସ୍ପାତ କାରଖାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାର ସଂକଳ୍ପ ନେଲେ। ନବୀନବାବୁ ମଧ୍ୟ ଏବେ ବି ସେ ଇସ୍ପାତ ସ୍ୱପ୍ନରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇପାରୁ ନାହାନ୍ତି। ୪୦ଟି ଏମ୍‌ଓୟୁ କଲେଣି ବୋଲି ଢିଣ୍ଡିମ ପିଟୁଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ମୂଳ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଲା, ଓଡ଼ିଶା ପାଇଁ ଇସ୍ପାତ କାରଖାନା ଆଉ ମୌଳିକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ହୋଇ ରହି ନାହିଁ। ଦିନଥିଲା ଇସ୍ପାତ କାରଖାନା ନିଯୁକ୍ତି ସଂଭାବନା ଓ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଶିଳ୍ପ ବିକାଶ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସମୃଦ୍ଧିର ମାପକାଠି ଭାବେ ଗଣା ଯାଉଥିଲା। ରାଉରକେଲାରେ ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ପାତ କାରଖାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଲା ପ୍ରାୟ ୪୦ ହଜାର ଲୋକଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତି ସମ୍ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି ହେଲା। ବାତ୍ୟା ବନ୍ୟା ପ୍ରପୀଡ଼ିତ ଉପକୂଳ ଓଡ଼ିଶାର ବେକାର ଓଡ଼ିଆ ଯୁବକଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଥିଲା 'ହେଲା ତ ହେଲା ନ ହେଲେ ରାଉରକେଲା'। ଆଜି କିନ୍ତୁ ଅବସ୍ଥା ବଦଳିଛି। ଇସ୍ପାତ କାରଖାନା ଆଜି ଏତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ସିଧା ନିଯୁକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିପାରୁନାହିଁ। ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଶିଳ୍ପ ବିକାଶ ହେଲେ ଯାଇ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇପାରିବ, ୫୦ ବର୍ଷ ପରେ ରାଉରକେଲା ସହରକୁ ଦେଖିଲେ ସେଭଳି କୌଣସି ଉତ୍ସାହ ମିଳୁନାହିଁ। ଓଡ଼ିଶା ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ଯେ ଇସ୍ପାତ କାରଖାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠାରେ ନାହିଁ ଏକଥା ଆମକୁ ବୁଝାଇ କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ। କଂଗ୍ରେସ ନେତୃମଣ୍ଡଳୀ କିନ୍ତୁ ଏ କଥା ସାହସ କରି କହିପାରୁ ନାହାନ୍ତି। କାଳେ ଓଡ଼ିଶାର ଶିକ୍ଷିତ ମଧ୍ୟବିତ୍ତବର୍ଗ ବିରୋଧ କରିବେ ବୋଲି ଭାବି ନେତୃମଣ୍ଡଳୀ ପଛେଇ ଯାଉଛନ୍ତି। ଆଜି ଇସ୍ପାତ କାରଖାନା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଯେଉଁ ସୁଅ ଛୁଟୁଛି ସେଥିରେ କାହାର ବାହାଦୁରି ନେବାର କିଛି ନାହିଁ। ଅନ୍ତର୍ଜାତିକ ବଜାରରେ ଲୁହାର ଚାହିଦା ବଢ଼ିଛି। ଓଡ଼ିଶାରେ ଲୁହା ଓ କୋଇଲା ଖଣି ଅଛି। ସେମାନେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ ତ କୁଆଡ଼େ ଯିବେ? ଅନ୍ୟଥା ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ଜଳାଞ୍ଜଳି ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବରଯାତ୍ରୀ ପରି ସ୍ୱାଗତ ଜଣାଇବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ। ଓଡ଼ିଶା କଂଗ୍ରେସ ଦଳକୁ ଓଡ଼ିଶାର ମୌଳିକ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଫେରି ଆସିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଓଡ଼ିଶାର ମୌଳିକ ସମସ୍ୟା ହେଲା କୃଷି। ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ୭୦ ଭାଗ ଲୋକ କୃଷି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି କୃଷି ଉତ୍ପାଦନରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉନାହିଁ। ଅର୍ଥକରୀ ଚାଷ ପାଇଁ ନୂତନ କୌଶଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଓଡ଼ିଶାର ଚାଷୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହନ୍ତି। କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାୟୋଜିତ ଯୋଜନାରେ ଓଡ଼ିଶାର ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳକୁ ଏତେ ପଇସା ଆସୁଛି ଯେ ରାଜନୀତି ଓ ଦୁର୍ନୀତି ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଖ୍ୟ ପେଶା ହୋଇଛି। ଜମିଦାରୀ ଉଚ୍ଛେଦ ପରେ ଭୂ-ସଂସ୍କାର ପାଇଁ କେହି ଆଗ୍ରହୀ ନୁହନ୍ତି। ଓଡ଼ିଶାର ୪୦ ଭାଗ ଲୋକ ହରିଜନ ଓ ଆଦିବାସୀ। ଜମି ଓ ଜଙ୍ଗଲ ଆଜି ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶକାରୀଙ୍କ ଲୋଲୁପ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପଡ଼ିଛି। ଆଦିବାସୀମାନେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ବିଦ୍ରୋହୀ ହୋଇ ଉଠିଛନ୍ତି। ନକ୍ସଲଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି। ୩୦ ଭାଗ ଇଲାକାରେ ଓଡ଼ିଶା ଶାସନ ନାହିଁ କହିଲେ ଚଳେ। ଏଭଳି ଏକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମୌଳିକ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଫେରି ନ ଗଲେ କିମ୍ବା ମୋଡ଼ ବଦଳାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ନ କଲେ କଂଗ୍ରେସ ତାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ହରାଇ ବସିବ। ନିର୍ବାଚନ ଗଣିତରେ ଫେଲ୍ ହେବା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ଗତି ନାହିଁ। ଏକଥା ଆମର ପୁରୁଣା ପଣ୍ଡିତମାନେ ବୁଝିବେ ତ?